

1. Adventná nedeľa, 1.12.2024

Odvaha konať

Text: Rút 3,1-11: ¹ *Potom jej povedala svokra Noémi: Dcéra moja, nemám ti vyhľadať domov, aby si sa mala dobre?* ² *Veď Bóaz, s ktorého dievkami si bola, je náš známy. Ajhľa, tejto noci previeva jačmeň na humne.* ³ *Umy sa a natri masťou, obleč si rúcho a zíd' do humna. Nedaj sa však poznať tomu mužovi, kým neprestane jesť a piť!* ⁴ *Keď si ľahne, všimni si to miesto, na ktoré si ľahne; potom príď, odkry prikrývku na jeho nohách a ľahni si. On ti potom povie, čo máš robiť.* ⁵ *Odpovedala jej: Urobím všetko, čo mi hovoríš.* ⁶ *Potom zišla do humna a urobila všetko, čo jej prikázala svokra.* ⁷ *Keď sa Bóaz najedol a napil - bol v dobrej nálade a šiel si ľahnúť na kraj hĺby obilia - tíško prišla, odkryla prikrývku na jeho nohách a ľahla si.* ⁸ *Okolo polnoci sa ten muž strhol, a keď sa nahol, hľa: pri jeho nohách ležala žena.* ⁹ *Spýtal sa: Kto si? Odpovedala: Som Rút, tvoja služobnica. Rozostri okraj svojho pláštá na svoju služobnicu, lebo si odkupujúci príbuzný.* ¹⁰ *Vtedy povedal: Nech ťa požehná Hospodin, dcéra moja! Svojou poslednou láskou si prekonala svoju lás ku na začiatku, pretože si nešla ani za chudobnými ani za bohatými mláďencami.* ¹¹ *Teraz sa však neboj, dcéra moja! Urobím ti všetko, čo si želaš. Veď všetci moji spoluobčania vedia, že si statočná žena.*

8 072 000 000 (počet obyvateľov ku koncu roku 2023), **49,7%** = 3 096 000 000 (počet žien na svete), **33,6%** = 1 210 800 000, tzn. každá **3** žena podlieha násiliu

25. november je medzinárodným dňom boja proti násiliu páchanému na ženách vo svete, zo všetkých ľudí, na ktorých bolo spáchané akékoľvek násilie, práve ženy tvoria až 95% podľa WHO (svetová zdravotnícka organizácia). V cirkvi sa to pripomína práve červenou farbou na 1. adventnú nedeľu.

Dnešný príbeh rozpráva o žene, ktorá mohla byť práve príkladom nejakého druhu násilia, ktoré na nej mohlo byť vykonané v akomkoľvek okamihu. To, kým bola, ju priam predurčovalo na to, aby bola ľahkou obeťou akéhokoľvek násilia. Bola vdova, bezdetná, migrantka, žila v cudzej krajine, bola chudobná, inoveriaca, mladá, pekná, bez ochrany a navyše sa sama starala o svoju svokru... to všetko sú dnes dôvody na to, aby sa na žene páchalo násilie. **No príbeh Rút nám rozpráva niečo iné a to nám dáva nádej.** Nádej, že to, čo sa vo svete deje takmer ako každodenná samozrejmosť, nemusí byť pravidlom.

Dnešná časť životného príbehu Rút, ako ho máme zaznamenaný v Biblii, nám hovorí o odvahe viery, o poslušnosti a o nádeji.

Tou, ktorá o všetkom a tým aj o živote Rút, rozhoduje, bola Noemi, jej svokra. Presne tá, ktorá na začiatku ich spoločnej cesty bola ochotná presvedčiť svoju nevestu, aby ostala v područí pohanských bôžikov, našla si pohanského manžela a zostala vo svojom náboženstve. Práve táto Noemi zrazu spoznáva dar, ktorý v Rút dostala a uvedomuje si, že ona je jej skutočnou dcérou. Je skutočnou dcérou Izraela, pretože uverila Bohu Izraela a dokázala to svojou poslušnosťou a starostlivosťou o ňu, svoju svokru. Starostlivosť o rodičov patrila k základným zákonom Izraela. Rút sa vzdala svojej viery, v ktorej vyrástla, svojho náboženstva a prijala vieru v Hospodina.

Práve vďaka tejto viere a aj dôvere v rozhodnutia svojej svokry, sa podriadila veľmi spornému pravidlu, ktoré malo zaručiť, že neostane sama v cudzej krajine a zabezpečiť Noemi vnukov.

V dejinách každej duše existuje túžba po niečom viac. V živote Izraela to bola túžba po zasľúbenom Mesiášovi, v živote kresťana by to mala byť túžba po našom Spasiteľovi a večnom živote. V komentári Dr. Martina Luthera k tomuto príbehu, Luther napísal: „*Naše duše boli stvorené pre Teba, a nikdy sa nemôžu uspokojiť s ničím menším, ako s Tebou!*“ V živote Noemi a Rút sa táto túžba pretavila do odvahy siahnuť na niečo viac, na Božie zasľúbenia, ktoré zaručovali ochrancu, dedičov, začlenenie do Izraelského národa.

Obdobie žatvy sa končilo a Noemi si uvedomovala, že nestačí uspokojiť sa iba s odrobinkami. Jej plán je odvážny a treba ho urobiť hneď. Rút sa má pripraviť. V noci si má ľahnúť k Boázovým nohám a tak si vyžiadať jeho príbuzenstvo a Božie zabezpečenie. Bol to odvážny krok, ktorý mohol skončiť alebo absolútnym zlyhaním, alebo nádherným úspešným koncom. Alebo ju Boáz odvrhne a navždy ju budú označovať za hanebnú ženu, alebo ju uzná za hodnú svojho príbuzenstva a náklonnosti. V stávke bolo všetko!

Rút si mala vyzliecť šaty svojho vdovstva, umyť sa a pomazať a tak prísť a predstaviť sa Boázovi ako nevesta. Nebolo to ľahké rozhodnutie. No **v príbehu sme svedkami pokory a poslušnosti, ktoré sa stali najväčšou ozdobou Rút.** Odložila svoju hrdosť, odložila svoj strach a poslúchla Noemi. Za to bola odmenená vzácnym uznaním. Keď ju Bóaz spoznal, neodsotil ju, nevršil sa na nej, neponížil ju, nekritizoval, nenapádal. Toto všetko mohol, nakoľko bola pohanka a chudobná. Ale neurobil to. Naopak ju ocenil a povedal jej: „***Nech ťa požehná Hospodin, dcéra moja! Svojou poslednou láskou si prekonala svoju lásku na začiatku, pretože si nešla ani za chudobnými ani za bohatými mládencami. Teraz sa však neboj, dcéra moja! Urobím ti všetko, čo si želaš. Ved' všetci moji spoluobčania vedia, že si statočná žena.***“

To krásne a nádejné, čo prináša tento príbeh, je v tom, že **bohatý muž Izraela vracia hodnotu a dôstojnosť chudobnej pohanke, cudzinke.** Stáva sa tak nádherným odkazom na nášho Pána Ježiša Krista. A celý príbeh sa stáva adventným pozvaním.

Advent nám hovorí o príchode zasľúbeného Mesiáša. On je Ten „viac“ po čo túži naša duša. To, čo potrebujeme, je tešiť sa na Jeho príchod vo viere, že prišiel práve pre nás a kvôli nám. Že „**my**“ **sme tí, ktorí môžu siahnuť po Jeho milosti a požehnaní.** A potom vo viere prísť k Nemu a ľahnúť si Mu k nohám, tak, ako to urobila Rút pri Bóazovi. Je to veľký prejav pokory, uznania moci a sily, ale tiež prejav nádeje, že On je ten jediný, kto nám môže pomôcť.

Martin Luther vo svojom komentári ku knihe Rút v tejto časti píše: „*Ja aj ty, my všetci, musíme prísť k nohám nášho Záchrancu, aby sme obmytí Jeho krvou, posilnení Jeho Slovom a povzbudení nádejou, ktorú nám ponúka Jeho milosť a milosrdenstvo, mohli prijať „krásu namiesto popola, radosť namiesto smútku, odev chvály namiesto ducha žalosti“.*

Starozmluvný príbeh Rút nám svedčí o tom, že je to možné. Je svedectvom o sile viery, bezpodmienečného prijatia i odovzdania sa, o hodnote poslušnosti i nádeje, ktorú so sebou viera a poslušnosť prináša. Ukazuje nám požehnanie, ktoré vychádza z dobroty srdca, ktoré je plné Hospodina. A tiež nám ukazuje na nášho Spasiteľa, ktorý prichádza.

A tak nás táto nedeľa, ktorá je 1. adventnou a zároveň je aj nedeľou, kedy si pripomíname boj proti násiliu, ktoré je páchané na ženách, pozvaním k nášmu prichádzajúcemu Spasiteľovi. Iba On môže vrátiť dôstojnosť, hodnotu a vieru v dobro každému z nás. A iba

v Ňom a cez Jeho milosrdenstvo, dobrotu a lásku, budeme môcť byť tými, ktorí sa podieľajú na uzdravovaní zranených a zlomených srdc v tomto svete. Poďme dnes k Nemu s vďačnosťou a prejavme ju aj pri prijímaní darov VP. Amen.